

Mám zájem:

- o více informací o KSM
- o předplatné měsíčníku MLADÁ PRAVDA (na poštovní solidárně posílám.....Kč)
- být distributorem kusů MLADÉ PRAVDY
- o pravidelné informování o aktivitách KSM
- e-mailem SMS
- pravidelně dostávat aktuální letáky a plakáty KSM
- o zkontaktování s nejbližším klubem nebo aktivistou KSM
- přidat se ke KSM

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

Věk: _____

Mobil: +420 / _____

E-mail: _____ @ _____

KSM
přidej se!**KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE**

(člen Světové federace demokratické mládeže)

Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1
Ústřední kancelář : II. patro, dveře č. 99Tel: 222897443, 222897469,
Mobil: 721985447 Fax: 222897442

ksm@ksm.cz http://www.ksm.cz

**MLADÁ
PRAVDA**Zaregistrováno MK ČR E 7952 * 1212-3218
Vyšlo v březnu 2008

Šéfredaktor: Milan Krajča

Redakční rada: Ludvík Šulda, Zdeněk Štefek,
David Pazdera, Milan Krajča
Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů**MLADÁ
PRAVDA**BŘEZEN 2008
ČÍSLO 3
ROČNÍK 14**ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE**

8. SJEZD KSM

Komunisté v čele boje***za práva většiny mládeže, mír a socialismus!***

Nové internetové stránky o Vítězném únoru

U příležitosti 60. výročí vítězství československého pracujícího lidu jsme připravili nové internetové stránky, které naleznete na adrese

<http://unor1948.ic.cz>

Na stránkách naleznete obsáhlou galerii autentických snímků, články a další materiály o událostech února 1948.

Celorepubliková šňůra akcí CUBA LIBRE - Latino party

Taneční show v rytmu Latinské Ameriky, kubánská hudba, Mojito drink (v akci za 50,-), účast DJ's a cestovatelů po Latinské Americe.

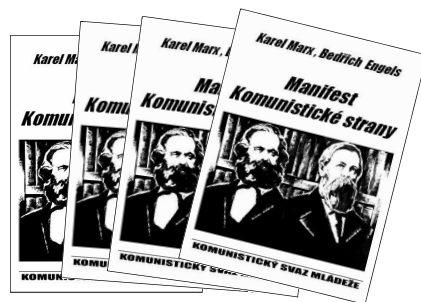
www.ksmprobrno.wbs.cz
www.gogodancers.wbs.cz
www.cubalibre.wbs.cz

Nové publikace KSM

Nejnovější publikace z dílny KSM se věnuje 60. výročí Vítězného února. Mapuje kořeny, průběh a důsledky vítězství lidu nad reakcí.

Komunistický svaz mládeže dále vydal nové vydání základního díla komunistického hnutí – Manifestu Komunistické strany.

Při příležitosti 90. výročí Velké říjnové socialistické revoluce vydává KSM brožurku, která tuto historicky významnou událost připomíná.

telské nadšení při přestavbě a budování průmyslu, socialistické soutěžení, združstevňování zemědělství, nevidaný hospodářský a sociální pokrok a rozvoj kultury období po Vítězném únoru. Úroveň průmyslové výroby vzrostla roku 1953 o 93% proti roku 1948 a zemědělská produkce vzrostla v letech 1949 – 1953 o 12,7%. Nikdy nebyl československý pracující lid tak jednotný, masově organizovaný a revolučně naladěný jako v této době. V rámci masových organizací Národní fronty mohli všichni pracující aktivně ovlivňovat politiku lidově demokratického a později socialistického Československa, takže reálně měli podstatně větší vliv na řízení politiky státu než v současnosti. To bylo praktickým důkazem fungování socialistické demokracie.

Po nastolení diktatury proletariátu bylo třeba se zbavit buržoazních a jiných reakčních živlů, které se snažily všemi prostředky zvrátit vývoj zpět ke kapitalismu, včetně jejich agentů v komunistickém hnutí. Socialist-

mus bojoval s kapitalismem na život a na smrt, a proto byli zrádci trestáni rázně. Došlo i k omylům, ale měl-li pracující lid svou moc uhájit, nemohl si dovolit ve strachu před omyly nebojovat proti třídímu nepříteli vůbec. Jakmile komunistické hnutí nebojovalo proti antisocialistickým silám s patřičnou rázností, vedlo

to k tragickým důsledkům – v Československu k srpnu 1968 a pak k listopadu 1989.

Proto se i dnes musíme my komunisté stavět za dílo Klementa Gottwalda, který v čele KSČ dovedl československý pracující lid k jeho prvnímu vítězství.

Leopold Vejr

Gottwald natolik, že byl roku 1928 zvolen do Exekutivy Komunistické internacionály. V letech 1934 - 1936 působil v Moskvě, kde se podílel na rozpracování linie lidové fronty proti fašismu a válce a na přípravě VII. kongresu Komunistické internacionály, ve které zastával od roku 1935 funkci tajemníka výkonného výboru. Po přijetí mnichovského diktátu odjel v listopadu 1938 znovu do Moskvy, odkud až do osvobození ČSR řídil v čele moskevského vedení KSC práci strany doma i v emigraci.

Za 2. světové války a v prvních poválečných letech vedl Klement Gottwald zápas o lidové demokratický charakter obnovené ČSR a podílel se na vypracování Košického vládního programu. Nadále stál v čele KSC, nyní jako její předseda. 4. dubna 1945 byl jmenován náměstkem předsedy košické vlády a zvolen předsedou Národní fronty, po volbách 1946 byl jmenován předsedou vlády.

Významně se zasloužil o vítězství československého pracujícího lidu nad třídní nadvládou buržoazie v únoru 1948 a prosazení Ústavy 9. května. 14. června 1948 byl zvolen prezidentem ČSR. Na pražském hradě tak

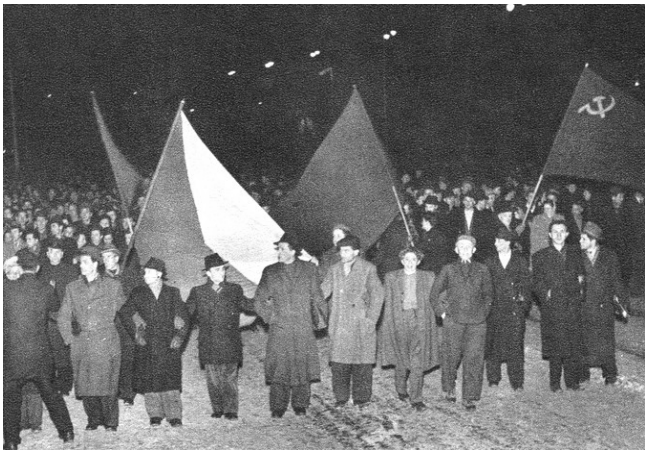
poprvé usedl dělnický prezident, věrný syn pracujícího lidu, představitel dělnické třídy požívající ústy celého národa. Tím bylo vítězství pracujícího lidu potvrzeno nejpádněji. Novým předsedou vlády se stal soudruh Antonín Zápotocký.

Soudruh Gottwald měl podstatný podíl na vypracování generální linie budování socialismu v ČSR vyhlášené IX. sjezdem KSC v roce 1949. Sám se do budování socialismu a vyhlá-

šení Československé socialistické republiky nedožil – zemřel ve věku 56 let v Praze 14. března 1953, krátce po návratu letadlem z pohřbu J. V. Stalina v Moskvě. Bezprostřední příčinou smrti byla prasklá výduť srdeční aorty.

Odchod Klementa Gottwalda znamenal vážné oslabení vedení strany a státu. Vedením sekretariátu ÚV KSC byl pověřen Antonín Novotný, kterého v září 1953 zvolil ÚV KSC prvním tajemníkem strany. Novým prezidentem republiky zvolilo Národní shromáždění Antonína Zápotockého.

Po kontrarevolučním převratu v listopadu 1989 se stal Klement Gottwald, tak jako celé komunistické hnutí, cílem zběsile antikomunistické štvánice, a období po Únoru 1948 je od té doby buržoazní propagandou považováno za dobu „temna“, „politického teroru“ a „stalinismu“ a nezřídka ztotožňováno s fašismem právě lidmi, kteří se sami s fašisty ztotožňují více, než jsou schopni si připustit. Je hanebné přirovnávat k fašistické imperialistické agresi a tyranii budova-

„KOMUNISTÉ V ČELE BOJE ZA PRÁVA VĚTŠINY MLÁDEŽE, MÍR A SOCIALISMUS!“

Přinášíme rozhovor českého levicového deníku Haló noviny s předsedou Komunistického svazu mládeže Milanem Krajčou, týkající se činnosti a rozvoji KSM v uplynulém období a připravovaného 8. sjezdu mladých komunistů.

Různé síly se dlouhodobě snaží zničit komunistické mládežnické hnutí.

Jednou z nejvýraznějších aktivit v této souvislosti byla snaha o zrušení KSM ministerstvem vnitra. Jaká je situace této kauzy?

Bezprostředně po 7. sjezdu KSM začal proces rozpuštění mladých komunistů ministerstvem vnitra. Tento útok na organizaci byl jednoznačně součástí dlouhodobé antikomunistické kampaně probíhající v České republice a Evropské unii. Tento proces vyvrcholil 16. října 2006, kdy KSM obdržel od ministerstva vnitra oznámení o svém rozpuštění. Oficiálním zdůvodněním rozpuštění bylo, že KSM dle svých dokumentů usiluje o socialismus, který mimo jiné znamená odstranění soukromého vlastnictví výrobních prostředků a jeho nahrazení vlastnictvím společenským. Mladí komunisté podali proti rozpuštění okamžitě správní žalobu k soudu.

Tento krok ministerstva vnitra vyvolal zásadní nesouhlas velké části společnosti. Petici na podporu KSM podepsaly tisíce občanů České republiky. Proti postupu ministerstva vnitra protestovaly například i organizace bývalých protifašistických bojovníků a partyzánů. Z iniciativy studentských aktivistů vznikla petice občanských sdružení ne-

souhlasících s kroky ministerstva vnitra proti KSM. Podporu KSM vyjádřilo několik českých politických stran. Z podnětu poslanců Komunistické strany Čech a Moravy byl postup ministerstva vnitra proti komunistické mládeži projednáván v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Velký ohlas zaznamenala iniciativa ministerstva vnitra v zahraničí. Svůj nesouhlas vyjádřily stovky mládežnických, studentských a odborových organizací. Tisíce lidí adresovaly své rozhořčení ministerstvu vnitra i zastupitelským úřadům České republiky v zahraničí, mimo jiné řada poslanců národních parlamentů, Evropského parlamentu, univerzitních profesorů, bývalých bojovníků proti fašismu. Před zastupitelskými úřady České republiky v řadě zemí se uskutečnily protestní demonstrace.

Boj proti antikomunismu, za obranu základních práv a svobod byl proto v uplynulém období jednou z priorit práce organizace.

Nejvýznamnější aktivitou KSM v minulém období bylo organizování hnutí proti možnému vybudování vojenské základny USA na území České republiky. Můžeš tuto významnou kampaň zrekapitulovat?

Od samého otevření této otázky se KSM v této věci aktivně angažoval. KSM byl první organizací, která iniciovala veřejnou kampaň proti možnému umístění vojenské základny USA. Mladí komunisté zorganizovali mnoho set veřejných akcí - demonstrací, petičních akcí, debat, mítinků, kulturních aktivit atd. Petici KSM proti umístění

základny USA již podepsalo více než 150 tisíc občanů České republiky. Vzhledem k rozsahu petiční kampaně a počtu podpisů pod petici se jedná o jednu z největších obdobných iniciativ našich novodobých dějin. To je nejen velkým úspěchem komunistické mládeže a komunistického hnutí jako takového, ale i všech, kteří se staví na odpor proti imperialismu, válce a možnému umístění základny armády USA u nás. Komunistická mládež vede kampaň proti možnému umístění vojenské základny USA z antiimperialistických pozic. Kampaň KSM dává snahu o vybudování amerických vojenských základen v České republice a dalších zemích do souvislosti s válečnickou imperialistickou politikou USA, kterou demonstřují zrušné agrese proti národům Jugoslávie, Afghánistánu, Iráku a dalších zemí. Je třeba zdůraznit, že aktivity komu-

čtenáře Haló novin seznámít alespoň s některými z nich?

KSM pokračoval v aktivní práci v rámci mezinárodního komunistického hnutí mládeže a v rámci Světové federace demokratické mládeže, zároveň rozvíjel bilaterální vztahy s mnoha zahraničními partnerskými organizacemi.

Významnou událostí byla 5. schůze evropských komunistických organizací mládeže, kterou KSM hostil 27.- 29. října 2006 v Praze. Heslem této významné schůze, konané jen několik dní po rozpuštění KSM, bylo Boj evropské mládeže proti útokům na sociální a demokratická práva - bojovná ofenziva proti anti-komunismu. Za důstojný život a socialistickou budoucnost pro mládež. Tohoto setkání se zúčastnily komunistické mládežnické organizace z Rakouska, Belgie, Velké Británie, Kypru, Německa, Řecka, Itálie, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Ruska, Španělska, Švédska a České republiky. Jako pozorovatel se schůze zúčastnila také Světová federace demokratické mládeže.

Významným úspěchem bylo zvolení KSM do vedení Světové federace demokratické mládeže. KSM je členem této důležité mezinárodní organizace od roku 1997. Na 17. valném shromáždění federace v březnu 2007 ve vietnamské Hanoji byl KSM zvolen za člena její Valné rady. Tento fakt znamená pro KSM nejen velkou zodpovědnost v rámci mezinárodního hnutí mládeže, ale i významné ocenění jeho práce ze strany partnerských organizací.

KSM je také aktivně zapojen do příprav 17. světového festivalu mládeže a studentstva, který by se měl uskutečnit v roce 2009

organizacemi v zahraničí. Jedním z výsledků těchto aktivit byla významná mezinárodní výzva Za bezplatné veřejné vzdělání pro všechny!

Komunistická mládež se aktivně zúčastňuje velkých vystoupení pracujících, především na centrálních manifestacích odborů, kde distribuje své materiály, získává stoupence pro komunistické hnutí a propaguje nutnost radikální a bojovné orientace odborového hnutí.

Mladí komunisté mimo jiné vyvíjí rozsáhlé kampaně proti drastickému zdražování jízdného v hromadné dopravě a v neposlední řadě proti snahám o destrukci zdravotního systému v České republice. Ať již mítinky, demonstracemi či petičními akcemi KSM oslovuje obyvatele země, získává je pro aktivní podporu proti politice útoků na sociální výdobytky, pro komunistickou politiku a pro program socialismu.

KSM v uplynulém období zaznamenal řadu významných úspěchů v rámci mezinárodního hnutí mládeže. Mohl bys

nistické mládeže proti základně USA nalézají velkou odezvu nejen mezi lidmi v České republice, ale i v zahraničí.

Jaká je reakce mladých komunistů na současný frontální útok na základní sociální práva a výdobytky lidí?

KSM se vždy aktivně stavěl proti útokům na zbytky výdobytků období socialismu v Československu. Vystupuje proti všeobecnému zdražování, zrušení práva na bezplatnou zdravotní péči, snahám o zavedení školného, prodlužování věku odchodu do důchodu a nezaměstnanosti.

KSM bojuje za práva většiny mládeže - obyčejných studentů, učňů, mladých pracujících a nezaměstnaných. Mladí komunisté pokračují ve svých aktivitách v rámci studentského hnutí, podporují různé studentské organizace a iniciativy bojující proti školnému, nárůstu kolejného, privatizaci školství a staví se za demokratizaci studentských samospráv a nárůst jejich pravomocí. V této souvislosti KSM rozvíjí společné snahy se svými

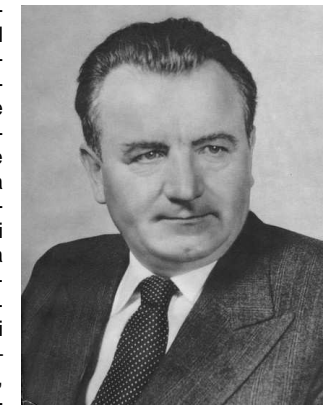
VÍTĚZNÝ ÚNOR - DÍLO KSČ V ČELE S KLEMENTEM GOTTWALDEM

Ve středu 25. února 1948 podepsal prezident Československé republiky dr. Edvard Beneš demisi reakčních ministrů a jmenoval vládu obrozené Národní fronty. Československý pracující lid zvítězil nad buržoazií a reakcí, přistoupil k budování socialistické společnosti a svou moc udržel více než 41 let. Socialistickou revoluci v ČSR dovedla k vítězství Komunistická strana Československa, která dokázala v roce 1945 prosadit pokrokový Košický vládní program a o rok později se ve volbách stala nejsilnější parlamentní stranou. Měla v té době podporu širokých lidových mas a kolem dvou milionů členů. A v čele vítězného revolučního předvoje dělnické třídy a ostatních pracujících stál již od roku 1929 přední činitel československého i mezinárodního revolučního dělnického hnutí soudruh Klement Gottwald.

Klement Gottwald se narodil 23. listopadu 1896 v Dědicích na Hané jako nemanželský syn zemědělské podruhně a prožíval dětství v těžkých poměrech chudé zemědělské rodiny. Poli-

ticky činný byl od svých šestnácti let, od roku 1912, kdy začal pracovat v sociálně demokratické mládeži a dělnické tělovýchovné jednotě ve Vídni, kde se učil truhlářem. Původem Klementa Gottwalda ze zemědělské rodiny a jeho životem dělníka bylo určeno, že se v jeho osobnosti spojily nejlepší vlastnosti dvou pracujících tříd, dělnictva a rolnictva. Zatímco životní podmínky dělnické třídy dávaly Klementu Gottwaldovi vlastnosti proletářského revolucionáře - rozhodnost, odvahu, nadšení, pevnost a neústupnost v oddanosti revolučním cílům, dostával od rolnické třídy pro život do vínku rozvážnost, moudrost a prozíravost, vlastnosti, které spoluvytvářely jeho státnickou schopnost. Po celý život byl vlastencem, což bylo ještě utvrzeno pobytem ve Vídni, k českému národu nepřátelské.

Od roku 1915 Klement Gottwald sloužil jako rakouský voják na frontách 1. světové války, odkud pod vlivem událostí Velké říjnové revoluce v roce 1918 dezertoval. V letech 1918 -

1920 sloužil v čs. armádě, poté pracoval jako truhlářský dělník v Rousínově, kde se účastnil v prosinci 1920 generální stávky a v roce 1921 založení KSČ. V letech 1921 - 1926 působil jako funkcionář KSČ na Slovensku, kde řídil komunistické listy Pravda chudoby a Hlas ľudu, pracoval též jako redaktor časopisu Spartakus.

Klement Gottwald díky znalosti života československých pracujících dokázal aplikovat teoretické poučky marxismu-leninismu na domácí podmínky a vyspíval v nového revolučního vůdce dělnického hnutí Československa. Od roku 1925 byl členem Ústředního výboru a politbyra KSČ. Stál v čele boje za překonání vnitrostranické krize a bolševizaci KSČ. Tato linie byla prosazena v roce 1929 na V. sjezdu, na němž byl Gottwald zvolen generálním tajemníkem, téhož roku se stal i poslancem Národního shromáždění.

Svými bolševickými vůdčími schopnostmi vynikl Klement

bude nezávislým členem zemského sněmu. To však pobouřilo frakci Die.Linke: Frakce opakovaně žádá s. Wegner, aby se vzdala svého mandátu, protože zneužila důvěry lidí, kteří ji zvolili.“

Osobní prohlášení Christel Wegner k vysílání stanice Panorama ze 14. února 2008

Poslankyně zemského sněmu Christel Wegner se o víkend obrátila na frakci strany Die.Linke s dopisem, který reagoval na kampaň, která byla proti ní zahájena. Přesto však byla jednomyslně svými bývalými kolegy z frakce vyloučena.

Osobní prohlášení:

Vážené soudružky a soudruzi, vážení přátelé,

Pro ujasnění a kvůli jednoznačnosti: Nechci jakýsi bezdějinný návrat Stasi, tak jak to formulovala Panorama a další tisk. Když jsem tuto zprávu v Panoramě uviděla, zjistila jsem, že ji velmi sestříhali. Mé vyjádření v tomto rozhovoru se netýkalo Stasi. Uvedla jsem jako už samozřejmě mnohokrát, že každý stát má svoji tajnou službu a to stejné platí i pro stát socialistický. Po tom pak Panorama odvyšila onu část k tématu Státní tajná služba.

Přiznávám, že jsem k tomuto rozhovoru přistupovala velmi důvěřivě. To mě velmi mrzí. I šedesátiletá komunistka, jako jsem já, se musí stále učit. Je přece jasné, že mi nejde o to, zde znovu zavést Stasi, znovu postavit zeď, která byla přece odpovědí na jinou dobu nebo, jak jsem nesmyslně napadána, snad odebrat v Dolním Sasku rodinné domky.

Avšak současně zavírání podniků Nokie, cenová politika energetických koncernů ukazuje nutnost tyto podniky převést do

společenského vlastnictví. Samozřejmě také vím, že jen díky rozvoji demokracie a demokratickému rozhodnutí většiny obyvatelstva bude dosažen a zajištěn rozvoj a pokrok. A co víc – DKP neustále požaduje zrušení tajné služby.

Cíl této pomlouvačné kampaně je jasný, má poškodit Die.Linke a speciálně mě, jako komunistu. Má odvrátit pozornost od skandálů kolem E-ON, Siemens, Nokia atd.

Proto nechápu, že to takto neberou mí kolegové z frakce Die.Linke ohled.

Dohoda s Die.Linke zněla tak, že budu prosazovat její volební program. Toho jsem se držela a hodlám to dělat i v budoucnu..

Christel Wegner

Prohlášení DKP:

Zastavte hon na čarodějnic! Solidaritu s Christel Wegner 14. února 2008 ve vysílání magazínu Panorama se poslankyně zemského sněmu v Dolním Sasku Christel Wegner postavila za zespoličnění výrobních prostředků. Krom jiného také vidí nutnost zřízení orgánů, které by v jiném společenském systému chránily společnost před reakčními silami.

Přestože se velmi snadno daly prohlednout manipulace a politický záměr vysílání Panorama, týkající se informování o průběhu vysílání, mnoho zástupců Die.Linke vystoupilo velmi pobouřeně a nutilo Wegner k tomu, aby se vzdala mandátu poslankyně zemského sněmu a nakonec jí byl jednomyslně odebrán statut člena frakce v zemském sněmu. Bohužel se však ani mezi levicí v Die.Linke nenašla žádná známá osobnost, která by se za poslankyni Wegner postavila.

Nezávisle na tom my osobně na základě jednotlivých skutečných výroků poslankyně Wegner podtrhujeme: Neřekla nic, co by ospravedlňovalo toto nesolidární chování vůči ní. V tomto případě je jasně patrný masivní a velmi ostrý útok vůči „neoblíbeným“ politickým pozicím. To se však netýká jen paní Wegner nebo DKP, ale je to jasný signál pro všechny antikapitalistické síly uvnitř Die.Linke, že s pevnými marxistickými pozicemi v této straně žádnou politiku ani kariéru neudělají.

Za antikomunistické útoky ve vysílání Panorama a jejich nekritický odraz v médiích není na vině „renaissance DKP“, ale jen strach vládnoucích politiků a médií, že díky zvětšujícím se sociálním rozdílům zesílí snaha po změně společenského systému. Rosa Luxemburgová by dnes také nemohla mít mandát členství v zemském sněmu za Die.Linke – kvůli svým antikapitalistickým pozicím.

Vyzýváme proto Die.Linke, aby Christel Wegner vrátili statut člena zemského sněmu v Dolním Sasku za Die.Linke a zastavili kampaň proti soudružkám a soudruhům, z DKP – a to i v případě, že Die.Linke bude usilovat o to, být něčím víc než jen sociálnědemokratickým volebním sdružením.

Berlín, 20. února 2008

v běloruském Minsku.

Jaké bude hlavní téma připravovaného 8. sjezdu KSM?

Hlavním heslem 8. sjezdu KSM bude Komunisté v čele boje za práva většiny mládeže, mír a socialismus! Zástupci mladých komunistů z celé republiky budou hodnotit zkušenosti z uplynulého období budování organizace, stejně jako per-

spektivy rozvoje aktivit v budoucnosti. Mezi nejzásadnější otázky budou patřit již zmiňovaná témata jako boj KSM proti snahám o jeho kriminalizaci a všeobecně proti antikomunismu, úspěšná kampaň proti možnému umístění vojenské základny USA v České republice, či práce KSM na budování mezinárodního hnutí komunistické mládeže a Světové federace demokratické

mládeže. Mezi další okruhy diskusí bude patřit aktivita KSM proti snaze vlády o destrukci sociálního systému a jejím dopadům na mládež, návrhy mladých komunistů pro studentské hnutí, nebo iniciativa komunistické mládeže pro zformování širokého hnutí mladých proti fašismu.

Jaroslav Řeháček

MLADÍ KOMUNISTÉ SVOLÁVAJÍ DO PRAHY SVŮJ 8. SJEZD

Koncem března se uskuteční již 8. sjezd Komunistického svazu mládeže. Jeho heslem bude „Komunisté v čele boje za práva většiny mládeže, mír a socialismus!“ Zástupci mladých komunistů z celé republiky budou hodnotit zkušenosti z uplynulého období budování organizace, stejně jako perspektivy rozvoje aktivit v budoucnosti. Mezi nejzásadnější otázky bude patřit boj KSM proti snahám o jeho kriminalizaci a všeobecně proti antikomunismu, úspěšná kampaň proti možnému umístění vojenské základny USA v České republice, či práce KSM na budování mezinárodního hnutí komunistické mládeže a Světové federace demokratické mládeže.

Mezi další okruhy diskusí bude patřit aktivita KSM proti snaze vlády o destrukci sociálního systému a jejím dopadům na mládež, návrhy mladých komunistů pro studentské hnutí, nebo iniciativa komunistické mládeže pro zformování širokého hnutí mladých proti fašismu. Dle Milana Krajiče, předsedy mladých

komunistů, bude neméně důležitým tématem také otázka strategického cíle komunistického hnutí – socialismu. KSM jako marxisticko-leninská organizace hodlá přispět do debaty o socialismu, která nyní v KSČM a jejím okolí probíhá. V rámci této debaty chtějí mladí komunisté zpopularizovat nejen teoretický odkaz klasiků vědeckého socialismu,

ale také využít zkušeností z budování socialismu v Sovětském svazu a dalších evropských zemích, stejně jako praxí zemí, které se dnes na socialistickou cestu vydávají. Mladí komunisté se i v této debatě hodlají držet svého dlouhodobého hesla: „Mládež je budoucnost – budoucnost je socialistická!“

-DAV-

KOMUNISTICKÁ PROTIVLÁDNÍ DEMONSTRACE 25. ÚNORA 2008

Přes 500 lidí přišlo 25. února 2008 v podvečer v 17 hodin na protivládní demonstraci na náměstí Jana Palacha, dříve Krasnoarmějců, aby vyjádřili svou touhu po socialismu, po důstojném životě. Uspořádaly ji Pražská rada KSČM, Komunistický svaz mládeže (KSM) a další levicové organizace České republiky v památný den vítězství pracujících naší země nad reakcí před 60 roky. Občané tady bouřlivě protestovali vůči zdražování, protiústavním poplatkům ve zdravotnictví a snahám o zavedení školného. Odmítli také vládní destrukci sociálního systému včetně důchodového zabezpečení, ponižující nezaměstnanost.

Předsedkyně Pražské rady KSČM Marta Semelová ve svém vystoupení připomněla primátoru Pavlu Bémovi a jemu podobným pravičákům, že za předlistopadového režimu, který je mu tolik proti srsti, zadarmo v naší zemi vystudovali, každý měl práci a bezplatnou zdravotní péči, soci-

ální jistoty a střechu nad hlavou. Vyzvala je: Zeptejte se mladých rodin, kterým jste sebrali porodné, seškrtali sociální dávky, přídavky na děti a nemocenskou! Zeptejte se nás, na které dopadlo zdražování prakticky všeho - základních životních potřeb, potravin, nájmu, elektřiny,

plynu, vodného a stočného, jízdného a veškerých služeb. Zeptejte se seniorů, kteří se neobejdou bez doktora, pro něž jsou léky životně nutné, kteří jsou nuceni k pobytu v nemocnici. Zeptejte se jich, který režim je zločinný... Projev Semelové i následujících řečníků byl přerušován skandováním: Hanba vládě! Topolánek ven! Sociální škrty, nezaměstnanost, máme toho dost! Kapitalismus, bída, špína, hnus. Zdraví není zboží! Místo zbraní, štítů, statisíce bytů. V jednotě je síla!

Jiří Šeda z Rychnova nad Kněžnou držel transparent, který hlásal: Stát, který nechce zajistit bezplatné školství a zdravotnictví, potřebuje razantně změnit! Semelová se také rázně ohradila proti lžím senátorů Mejstříka, Štětiny a některých poslanců i členů české vlády, tvrdících, že komunisté ohrožují demokracii. Zdůraznila, že současná vláda nehájí zájmy našeho lidu, ona

VOLOĎA - UMĚLEC, BOJOVNÍK, KOMUNISTA

"Chile naslouchej!" Po 15 let přes rádio Moskva zněl hlas Valentyna Teitelboima Voloského, lépe známého jako Volodi Teitelboima, který se narodil 17. března 1916 v Chile a vždy stál v první řadě politického a literárního života Chile. Ve svém dlouhém životě působil jako spisovatel, životopisec, literární kritik, zakladatel a redaktor novin "El Siglo", rozhlasový moderátor, právník, poslanec, senátor a generální tajemník Komunistické strany Chile.

Syn židovských imigrantů vstoupil v 16 letech do Komunistického svazu mládeže Chile. Během pronásledování komunistů ve 40. letech byl zadržen a uvězněn v koncentračním táboře v Pisagua. V roce 1954 založil a vedl kulturní časopis "Aurora", od roku 1961 byl poslancem a od roku 1965 až do puče v roce

1973 senátorem za Komunistickou stranu Chile. V roce 1973 se vydal na žádost prezidenta Salvador Allendeho na politickou cestu Evropou. Kvůli puči nemohl již podstoupit cestu zpět do své vlasti. Od 12. září 1973 vysílal Voloďa po 15 let na rádiu Moskva program "Chile naslouchej!". Jeho komentáře byly v Chile zachycovány noc co noc krátkými vlnami. Jeho úkolem bylo zprostředkovat Chile, co se v Chile opravdu děje, protože totální cenzura, zákaz vycestování a drastické pronásledování komunistů nedovolovaly dozvědět se pravdu. V exilu sepsal řadu spisů "La Araucaria", které byly 12 let důležitým hlasem kritického odporu intelektuálů, stejně tak jako jiných Latinoameričanů v exilu. Na konci diktatury se roku 1988 vrátil v utajení zpět do Chile. V

následujícím roce se stal generálním tajemníkem Komunistické strany Chile. Kvůli nádherným dimenzím jeho literárního díla mu byla v srpnu 2002 propůjčena národní cena za literaturu.

Voloďa byla neúnavný bojovník za důstojnost a práva dělníků, přítel lidu a demokrat. Voloďa byl vůdcem strany až do posledních dnů svého života. Náš ctěný a milovaný soudruha Voloďa zemřel večer 31. ledna.

HON NA ČARODĚJNICE I UVNITŘ DIE LINKE

Frakce strany Die.Linke v zemském směnu Dolního Saska vyloučila 14. února ze svých řad Christel Wegner, členku Německé komunistické strany (DKP). Jak je vidět ze zpráv, uveřejněných na webu zemské organizace Die.Linke, usnesli se na vyloučení Christel Wegner jednohlasně a nepovolili jí ve frakci ani status hosta. Frakce zdůvodnila vyloučení prohlášením: „Nezávisle na souvislostech jejího rozhovoru ve vysílání „Panoramy“ jsou jí zde vyjádřené postoje pro Die.Linke neakceptovatelné. Už nikdy zde nesmí být socialismus bez právního státu, demokracie a svobody

cestování.“ S tím však Christel Wegner nesouhlasí a dle jejích slov ji Panorama pouze špatně citovala.

„Frankfurter Neue Presse“ uvedl, že s. Wegner ve svém osobním prohlášení frakci prohlásila: „Nevolám po nějakém návratu Stasi, tak, jak to o mě tvrdí Panorama“. Patrně se však

přesto již nemohla účastnit hlasování o svém vyloučení.

S. Wegner, která kandidovala jako členka Německé komunistické strany (DKP) ve volbách do zemského sněmu v Dolním Saksu, se nechce přes obrovský tlak svých bývalých partnerů, vzdát svého mandátu. Proto

SVOBODU PRO KADER SAHIN!

Od 18. ledna 2007 je protiprávně vězněna Kader Sahin, členka Komunistické strany Turecka (TKP). Jakou záminku pro je její uvěznění stát používá? Dne 19. prosince 2006 byla v istanbulsém obvodu Sarigazi organizována tisková konference na protest proti krvavým zásahům státní moci přinucujícím politické vězně k přechodu na nový systém věznění v malých celách. Šlo o změnu od kolektivnějšího způsobu věznění, jenž umožňoval společný život politických vězňů, k věznění v celách, v nichž jsou vězni v malých skupinkách izolováni a jsou snadným cílem represe a kontroly vězeňského aparátu.

Zápas proti tomuto novému systému věznění v tureckých žalářích nabyt formy aktivního odporu a masových hladovek. V tomto boji obětovalo své životy mnoho levicových aktivistů. Výše uvedenou tiskovou konferenci navštívili jako pozorovatelé i členové obvodní organizace TKP v Sarigazi, mezi nimiž byla i 26-letá pracující, soudružka Kader Sahin.

Policie bez upozornění za

použití násilí vtrhla na tiskovou konferenci a občany, kteří chtěli využít svých demokratických práv a učinit tiskové prohlášení, pozatýkala.

Mezi zatčenými bylo i několik členů TKP. Rozhodnutím soudu byla Kader Sahin a zatčení členové TKP 21. prosince 2007 propuštěni. Ale hned následujícího dne se prokurátor postavil proti rozhodnutí soudu a vydal zatykač na Kader Sahin, jež byla obviněna z podpory "teroristické" organizace kladení odporu vůči zástupcům státu, porušením majetku a dokonce používáním výbušnin, navzdory neexistenci jakýchkoli důkazů.

Kader Sahin je členkou Komunistickou stranou Turecka a vykonává politickou činnost otevřeně. Ve vyšetřovacích spisech je uvedeno, že byla zatčena při distribuování letáků TKP, přičemž měla u sebe členskou legitimaci TKP.

Příznačné je také, že soud rozhodl o umístění Kader Sahin do vazby po celou dobu procesu až do vynesení rozsudku.

Uvěznění Kader Sahin a

politický proces proti ní a dalším levicovým aktivistům v Turecku je jasnou výhrůžkou adresovanou komunistům. Je třeba upozornit na skutečnost, že Evropské unii, o níž jsou úmyslně šířeny iluze, že může a chce napomoci obraně a rozšiřování demokratických a lidských práv v Turecku, v jehož žalářích jsou drženy tisíce politických vězňů, třídní represe turecké státní moci proti komunistům a radikální levici nevadí a vadit nemůže. EU a její kapitál má ve vztahu k Turecku zcela jiné, opačným směrem jdoucí zájmy. Jde o získání ekonomického potenciálu Turecka a o levnou pracovní sílu jeho pracujících, jejichž sociální postavení se i díky plnění požadavků EU v rámci procesu přibližování se Turecka k členství v EU zhoršuje. Komunistická strana Turecka se jasně postavila za Komunistický svaz mládeže zakázaný Ministerstvem vnitra ČR.

My vyjadřujeme plnou solidaritu politické vězenkyni Komunistické strany Turecka. Požadujeme okamžité propuštění a zrušení politického procesu proti Kader Sahin.

Radim Gonda

svůj lid prodává. Utrácí miliony, zatímco v podhradí se propadáme na hranici bída. Vytkla páňům ze Strakovky plýtvání penězi, kdy na informační kampaň pro výstavbu amerického radaru v Brdech vyhodili do povětří částku 15 milionů korun, za kterou by chirurgové mohli vykonat 150 operací kyčelního či kolenního kloubu a zkrátit přitom i několikaleté čekání pacientům na tyto operace. Semelová poukázala i na další luxus - na plýtvání penězi nás, daňových poplatníků. Například ministr vnitra Ivan Langer si nechal modernizovat kancelář za 17 milionů korun. Přezbrojení Armády ČR obrněnými transportéry pohltilo dvě miliardy korun, přičemž by tato částka stačila na studium 30 tisíc studentů. Téměř tři miliardy korun spolknou zahraniční mise a zastoupení ČR v cizině. Pro srovnání, tyto marnotratné náklady by postačily na nutnou rekonstrukci Úrazové nemocnice v Brně se špičkovým traumacentrem, kterou trestuhodně zrušil ministr zdravotnictví Tomáš Julínek.

Semelová také poukázala na pokřivenou tvář zpupného reži-

mu, v němž kdo má peníze, tak má vše. Může si kupovat hlasy, korumpovat, podvádět, může si koupit novodobé odpustky v podobě kauze. A tak stále naléhavěji zní hlas Mistra Jana Husa, navodila Semelová remiscenci na velikého českého reformátora, který pranýřoval zlořády prelátů: Musíš se narodit? Zaplat! Musíš k doktorovi, do nemocnice, na pohotovost či potřebuješ léky? Zaplat! Toužíš po vzdělání? Zaplat! Chceš, aby

se s tebou tvoji blízcí důstojně rozloučili na tvé poslední cestě? Zaplat! To je modro - černo - zelená představa demokracie a svobody. Je na čase říci: Dost!

Nastavené zrcadlo dnešním vládcům

Jsme zde, abychom navzdory výhrůžkám pražského primátora Béma jasně demonstrovali svůj zásadní a jednoznačný nesouhlas se současnou situací v naší zemi. Jsme svědky stupňujících se útoků na základní sociální práva a výdobytky pracujících. My, komunisté, takovýto vývoj odmítáme, řekli shromážděným předseda KSM Milan Krajča. Prezident republiky Václav Klaus nemůže tvrdit, že začínáme nejlepší tvorbou v historii naší země, aniž by se nesetkal s posměchem a opovržením všech, na něž dopadá krutá realita dneška. Je to například neobyčejně výrazná vlna všeobecného zdražování, které jsou nuceni lidé čelit. Dřívější samozřejmosti se stávají luxusem. Krajča kritizoval také přeměnu bezplatné zdravotní péče ve výdělečnou činnost, tendenci o prosazení platby školného, pro-

zatímní zvýšení hranice odchodu do důchodu na 65 let i pošlapávání práva člověka na práci, kdy v naší zemi kapitalismus zrekruoval statisčovou armádu nezaměstnaných. V této spojitosti připomněl Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948, dle níž má každý právo na práci, na svobodnou volbu zaměstnání, na spravedlivé a uspokojivé pracovní podmínky a na ochranu proti nezaměstnanosti. Tato práva jsou dnes v ČR naprosto zdegradována! Podle Krajčí tato fakta nastavují nemilosrdné zrcadlo současným vládcům ČR, stoupcům kapitalismu, hájícím zájmy hrstky bohatých a mocných na úkor naprosté většiny obyvatel. Předseda KSM rovněž odsoudil vojenskou účast ČR v krvavých imperialistických válkách USA a Evropské unie v Afghánistánu, Iráku a ve střední Africe, kdy s českou účastí na těchto výbojích Washingtonu a Bruselu nesouhlasí většina českého národa. Za vrchol pokrytectví pak označil propagandistické lámání našich občanů vládou, aby se nevzpírali vybudování radarové základny USA. Je vidět, že na politiku vojenských agresí je ve státní pokladně více než dosti, obyčejným lidem však vláda nabízí pouze již tolikrát opakovaně utahování opasků, řekl Krajča. Rovněž vyslovil distanc od politiky ČSSD, horující pouze pro sociálnější verzi kapitalismu. Jedině boj za socialismus je jasnou odpovědí na bídu a mizérii, kterou přináší současná krize. Právě dnešní datum je v naší historii spojeno s úsilím o socialismus jako žádné jiné, řekl Krajča. Předseda KSM vyslovil naději na zvrát nynějššího negativního vývoje. Ujistil, že KSM se staví na stranu občanských aktivit, vzdorujících protilidové politice vlády, podporuje k tomu veškeré petice, demonstrace a

Demonstrace proti vládě

**V pondělí 25. února 2008 od 17:00 v Praze
na Náměstí Jana Palacha (dříve Krasnoarmějců), stanice metra Staroměstská.**

Proti:

- všeobecnému zdražování
- zpoplatnění zdravotnictví
- snahám o zavedení školného
- útokům na důchodový systém
- nezaměstnanosti
- destrukci sociálního systému

Za důstojný život místo živoření!

Za socialismus

**K účasti na demonstraci vyzývají:
Pražská rada Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM),
Komunistický svaz mládeže (KSM) a další levicové organizace.**

stávky. Vládu, stejně jako systém, který reprezentuje, můžeme porazit. Lidé si zaslouhují důstojný život, ne živoření! Socialismus je našim programem, zakončil Krajča.

Lidé musí dostat odvahu

Jak ve svém projevu řekl poslanec Václav Exner, tak vláda není schopna ke splnění svého programu dostat na Václavské náměstí 200 tisíc lidí, jako se to podařilo Klementu Gottwaldovi právě před 60 lety na podporu Budovatelského

programu, který vyhlásila vláda Národní fronty po volbách v roce 1946. Ale dnes by se ani oněch 200 tisíc lidí, kteří mají z Topolánkovy vládní politiky prospěch, nenašlo, neboť v současnosti vláda České republiky není vládou českého lidu. Politika současných koaličních vlád je politika špíny, korupce, úplatků, politika přinucování k názorům..., uvedl Exner. Zdůraznil, že špatnou politiku lze zrušit a nahradit ji lepší. Lidé ale musí dostat odvahu a k této věci se přihlásit.

ZASEDÁNÍ VALNÉ RADY SVĚTOVÉ FEDERACE DEMOKRATICKÉ MLÁDEŽE

První únorový víkend se uskutečnilo pod záštitou Portugalské komunistické mládeže (JCP) zasedání Valné rady (GC) Světové federace demokratické mládeže (WFDY). Jednání se zúčastnilo více než 70 delegátů. Na svém jednání delegáti rozhodli období od posledního, 17. shromáždění WFDY, které se konalo v březnu minulého roku ve vietnamském Hanoi a určili i plán činnosti, kampaní a práce WFDY a jejich regionálních struktur pro další období.

Mezi řadou mezinárodních aktivit to byly např. nejrůznější aktivity a demonstrace proti imperialismu, jeho novým plánovaným základnám ve střední Evropě, proti rostoucímu vlivu neonacismu, odbourávání základních lidských práv, jako je např. právo na vzdělání či aktivity související s oslavou 60. výročí konání Světových festivalů mládeže a studentstva či přípravou toho následujícího, 17.

Mezi další významné aktivity patřila např. kampaň solidarity s 5 kubánskými hrdiny a za zrušení blokády socialistické Kuby, solidarita a nejrůznější formy protestů proti zločinnému odsouzení vedení Maďarské komunistické dělnické strany. Byla zmíněna a velmi pozitivně hodnoceny úspěšné kampaně Komunistického svazu mládeže, především kampaň proti možnému umístění americké radarové základny na území ČR a mezinárodní kampaně solidarity.

Mezi pravidelné aktivity patřily i nejrůznější semináře, mise solidarity, mezinárodní dobrovolné pomoci, byly vydána i řada rezolucí, které jednoznačně nesouhlasí s agresí a zastra-

šování imperialistických velmocí.

V průběhu zasedání byla přijata i řada dokumentů, k nimž patřila Politická deklarace WFDY, rezoluce solidarity, plán aktivit pro další období, směřování dalších kampaní a také vyjádření k plánovanému 17. festivalu mládeže a studentstva. Po zhodnocení veškerých okolností, možností a podpory jednotlivých kandidátů bylo rozhodnuto o místu jeho konání, kterým bude v létě příštího roku Bělorusko. Festivalu však předchází řada přípravných mítinků, mnohů práce, která se však týká organizací tím pověřených. Není proto nutné se nikterak znepokojovat nad tím, že místo a čas konání festivalu nebyly halasně oznámeny všem spolupracujícím organizacím. Pro organizace, které na festivalu participují jako účastníci, budou finální informace, především technické a organizační poskytnuty po jejich určení, čemuž však předchází

ještě téměř rok práce.

Velmi pozitivně bylo většinou účastníků reflektován návrat festivalů mládeže a studentstva do Evropy, do bývalých socialistických zemí.

V rámci zasedání GC se uskutečnila i celá řada dalších aktivit – mítink s generální tajemníkem Portugalské komunistické strany, bilaterální mítinky mezi členskými organizacemi, práce regionálních komisí či návštěva muzea v pevnosti Peniche, bývalého koncentračního tábora, kde za vlády fašistického vůdce Salazara byli vězněni a mučeni portugalští komunisté.

Jednání GC WFDY znamenala kromě zhodnocení práce antiimperialistických a pokrokových mládežnických organizací také určení a koordinaci dalších aktivit ve společném boji proti imperialismu, vykořisťování a válkám.

Veronika Sýkorová

ně předělána na místa pro vysokoškoláky - předtím tu stejnou práci vykonával pracovník s nižším vzděláním. Případně nastoupili na místa, kde vyšší vzdělání nebylo žádáno ani formálně.

Tato situace vede k radikálnímu nárůstu nerovnosti pozic obsazovaných absolventy. Někteří nadále obsazují místa klasičticky obsazovaná vysokoškoláky a jiní místa nižší. K této nerovnosti v uplatnění přibývá přirozeně i nerovnost příjmová. S výskytem těchto nerovností vzniká otázka, co má vliv na umístění absolventů. Je totiž jasné, že když je na nějaké místo nadbytek uchazečů s podobným vzděláním, tak zaměstnavatelé musí začít uplatňovat jiná měřítká, než je dosažená úroveň vzdělání. Tato měřítká jsou trojho druhu: 1) osobnostní vlastnosti absolventa, 2) doporučení absolventa od osob pro zaměstnavatele důvěryhodných nebo jinak důležitých, 3) vlastnosti, které absolvent získal díky penězům rodičů. Všechna tato měřítká jsou podmíněna třídním pů-

vodem absolventa a tyto třídní vlivy za posledních deset let významně zesílily.

Například britské výzkumy ukazují, že v dotaznicích pro uchazeče jsou stále více důležité dotazy na koníčky, úspěchy v životě, sportovní aktivity, cestovní zkušenosti atp. Účelem těchto otázek je vyselektovat uchazeče se schopnostmi nesouvisejícími přímo s dosaženým vzděláním, ale důležitými pro vysoké a dobře placené pozice, zejména jde o schopnosti komunikovat a jednat s lidmi. Firmy tedy nehledají uchazeče, kteří mají jen určité odborné schopnosti nebo vědomosti, ale chtějí i určité obecné osobnostní vlastnosti podmíněné třídním původem. Důraz na tyto vlastnosti je hlavně v manažerských a obchodních pozicích. Důraz na osobnostní vlastnosti si uvědomují i sami absolventi a ve většině zkoumaných zemí označují tyto vlastnosti za důležité, často i nejdůležitější pro získání místa. Zaměstnavatelé požadované osobnostní vlastnosti jsou typické pro absolventy pocházející z

výše postavených a bohatších rodin.

Také je jasné, že doporučeními osob důležitých pro zaměstnavatele se mohou vykázat spíše absolventi z vyšších vrstev, protože rodiče z takových vrstev disponují známostmi s příslušnými lidmi a své děti k získávání takových kontaktů i vychovávají. Tyto známosti se získávají i na brigádách vhodné souvisejících s budoucí prací.

Peníze od rodičů navíc umožňují řadu mimoškolních aktivit, které rozvíjejí absolventovy dovednosti, vědomosti i kontakty (společenské akce, luxusní koníčky, soukromé kurzy řidičské či jazykové, cesty do zahraničí). Movitost rodiny také celkově zlepšuje podmínky studia (kvalitnější a snáze získané ubytování, učební pomůcky, možnost bavit se a jinak relaxovat namísto vysilujících a s budoucí prací nesouvisejících brigád). Dále rodinné peníze umožňují stát se podřídníkem nějakého podnikatelského projektu, snadno si pořídit bydlení v místě výhodné nabídky práce, nebo také bez hmotného strádání hledat a čekat na výhodné místo a neponižovat se přijetím místa nevýhodného.

V této oblasti výzkumu je ještě mnoho otázek nezodpovězeno a detailů nezjištěno, ale už nyní je zřejmé, že málo pravděpodobný posun ze společenské vrstvy, do které se člověk narodí, nemusí být dán jen třídně nespravedlivým školským systémem, ale i mimoškolními vlivy sociálního původu. To znamená, že pro sociální spravedlnost ve společnosti nestačí zajistit jen rovný přístup ke vzdělání, protože ani dosažení vysokého stupně vzdělání nezajišťuje rovné a výhodné příležitosti na trhu práce.

-GRB-

Nenechat na sobě štípat dříví, nechovat se jako stádo ovcí, které vedou na porážku, nabádal řečník. Bohužel, mnoho lidí dneska naprosto oprávněně nadává u lékaře, v hospodě, ale neprojeví tento svůj názor v místech, která jsou k tomu určena. Především při volbách a při protestech, jako je ten dnešní.

Exner uvedl, že KSČM volá také po tom, aby byla obnovena kontrola lidu, kontrola, která může poukázat na všechny nešvary v naší zemi. Vzal si také na paškál přítomného provokátora Jana Šináglu, který stál s vlajkou USA v ruce za jeho zády. Exner přitom podotkl, že i tato vlajka je pro nás signálem nezávislosti, odvahy a svobody, ovšem ne ale současná americká administrativa!, upozornil. Šinágl se přitom tvářil vyjeveně a sklídl posměch demonstrantů. Pan Šinágl nám možná přišel připomenout, že bude-li pokračovat dál v činnosti česká vláda, dostaneme se v oblasti zdravotnictví na úroveň, která existuje

ve Spojených státech amerických, kde přibližně 40 milionů amerických občanů je bez jakéhokoliv zdravotního pojištění, uzemnil provokátora Exner. V 17 hodin 40 minut se vydali demonstranti, mezi nimiž jsme zahlédli i místopředsedu ÚV KSČM Čeňka Mílotu a vedoucího mezinárodního oddělení ÚV KSČM Hassana Charfo, na pochod

přes Mánesův most k Úřadu vlády ČR a provolávali přítomným protivládní hesla. Přimo před úřadem pak skandovali: Demisi, demisi... Demonstraci zakončili zpěvem Internacionály, což na tomto místě působilo s rudými vlajkami zvláště sugestivně.

Jan Jelínek, Haló noviny

PROJEV MILANA KRAJČI 25. ÚNORA 2008

Vážení přátelé, kamarádi, soudružky a soudruzi, jsme zde, abychom navzdory včerejším výhrůžkám pražského primátora Béma jasně demonstrovali svůj zásadní a jednoznačný nesouhlas se současnou situací v naší zemi. Jsme svědky neustále se stupňujících útoků na základní sociální práva a výdobytky pracujících a všech obyčejných lidí. My, komunisté, takovýto vývoj zcela odmítáme.

Prezident republiky Klaus nemůže tvrdit, že zažíváme nejlepší období v historii naší země, aniž by se nesetkal s posměchem a opovržením

všech, na něž dopadá krutá realita dneška. Je to například becného zdražování, které jsou dnes nuceni lidé čelit. Ta se týká neobyčejně výrazná vlna všeo-

i těch nejdůležitějších životních potřeb, jako jsou potraviny, bydlení nebo doprava. Dřívější samozřejmosti se stávají luxusem.

Právo na bezplatnou zdravotní péči je od počátku tohoto roku minulostí. Péče o zdraví se přeměnila ve výdělečnou činnost. Co na tom, že pro velkou část občanů se tak základní zdravotní péče stala velmi limitovanou či zcela nedostupnou?

Přestože před volbami tvrdil opak, volá dnes předseda vlády Topolánek po zavedení školného na českých vysokých školách. Nevadí mu, že již dnes to jsou čistě ekonomické důvody, které brání řadě mladých ve studiu a školy fungují jako sociální síta. Školné bylo v minulosti několikrát aktivním odporem studentů odvráceno, přesto se opět vládnoucí síly snaží o jeho zavedení.

Vláda ale útočí také na důchodový systém. Nejenže se pokouší neustále zvyšovat věk odchodu do důchodu, prozatím na 65 let, ale připravuje také privatizaci celého systému znamenající konec dostatečného zajištění ve stáří.

Dlouhodobým problémem jsou kapitalismu vlastní státní armády nezaměstnaných. Chtěl bych jen připomenout, že již dle Všeobecné deklarace lidských práv z roku 1948 má každý právo na práci, na svobodu volbu zaměstnání, na spravedlivé a uspokojivé pracovní podmínky a na ochranu proti nezaměstnanosti. Takováto práva jsou dnes bez jakýchkoli skupulí pošlapávána.

Všechna tyto fakta nastavují nemilosrdné zrcadlo všem našim současným vládcům, všem stoupcům kapitalismu, všem těm, kteří hájí zájmy hrstky bohatých a mocných na úkor naprosté většiny obyvatel. Stejně tak je současná situace odrazem politiky, kterou v naší zemi prosazuje

imperialismus, tedy Spojené státy americké a Evropská unie skrze takové instituce, jako jsou Mezinárodní měnový fond, Světová banka nebo Světová obchodní organizace.

Páni nám říkají, že je nezbytné základní práva a sociální výdobytky zrušit, neboť jsou příliš nákladné. Neostýchají se však například utrácet neuvěřitelné sumy za vojenskou účast České republiky v krvavých imperialistických válkách Spojených států amerických a Evropské unie v Afghánistánu, Iráku, nebo ve střední Africe. Není snad třeba dodávat, že s českou účastí na vojenských agresích Washingtonu a Bruselu nesouhlasí většina českých občanů. Vrchol pokrytectví našich vládců demonstrují sumy investované do vládní propagandistické kampaně mající přesvědčit občany České republiky, aby upustili od svého odporu proti vybudování vojenské základny USA v naší zemi. Je vidět, že na politiku vojenských agresí je ve státní pokladně více než dosti, obyčejným lidem však vláda nabízí pouze již tolikrát opakovaně utahování opasek. S tímto my, komunisté, stejně jako většina společnosti, rozhodně nesouhlasíme.

Jsme si vědomi toho, že současná politika sociálních destrukcí je finální fází dlouhodobého útoku na sociální vymožednosti a výdobytky. Ten probíhá od počátku 90. let a je jasně spojen s restaurací kapitalismu v naší zemi.

Na rozdíl od prokapitalistické sociální demokracie zřetelně vidíme, že to, k čemu dochází, není pouze nějaký útok na tzv. sociální stát, tedy jakousi sociálnějším verzí kapitalismu. To, čeho jsme svědky, je snaha o odstranění posledních zbytků vymožedností, které lidé získali během dlouhých a složitých sociálních

bojů, a které byly prosazeny především v průběhu čtyřicetiletého období budování socialismu v Československu.

Boj za socialismus je jasnou odpovědí na bídu a mizérii, kterou přináší současná krize. Socialismus totiž představuje jasnou a reálnou alternativu ke kapitalistickému systému založenému na vykořisťování, útlaku a válkách. Právě dnešní datum je v naší historii spojeno s úsilím o socialismus jako žádné jiné. Je to přesně 60 let od chvíle, kdy skrze ohromná lidová vystoupení - státní manifestace, sjezd závodních rad, generální stávkou, vytvoření Lidových milic - byl jednoznačně odmítnut kapitalismus v naší zemi. Hlásíme se k odkazu Komunistické strany Československa stojící v čele tohoto protikapitalistického lidového hnutí a statečných revolucionářů, kteří jej vedli, v prvé řadě Klementa Gottwalda, dlouholetého čelného komunistického představitele, předsedy vlády a prezidenta republiky. Dnes je tento odkaz aktuálnější více než kdy jindy.

To si uvědomují i současní vládcí České republiky. Komunisté vždy stáli na čele boje za práva obyčejných lidí. Nejinak je tomu i dnes, kdy na sobě většina obyvatel naší země pocituje brutální dopady protilidové politiky současné vlády. To je také důvod, proč právě proti komunistům se dnes vedou špinavé vládní kampaně, a proč právě proti nim se organizuje krutá politická represe. Nejde jen o rozličná hysterická antikomunistická vystoupení pánů Šináglů, Štětinů a Mejstříků. Jsme svědky všeobecného zneužívání médií a vzdělávacího systému k antikomunistické propagandě, oficiálního rozpuštění Komunistického svazu mládeže ministerstvem vnitra, snah zakázat Ko-

SOS STUDENT: STUDENTY NEČEKÁ LEHKÁ DOBA

Topolánková deforma a další jeho plány útočí i na práva studentů.

Už první etapa důchodové reformy, kterou vláda plánuje, ruší účast studentek a studentů VŠ na důchodovém pojištění. Nesouhlas s tím vyjádřila i Studentská komora Rady vysokých škol. Tento návrh zákona mj. ruší důchodové pojištění studujících vysokých a středních škol, kteří jsou starší 18 let, po dobu prvních šesti let studia. Vláda přes své programové prohlášení plánuje také zavést školné.

Navíc jsou studenti terčem mnoha experimentů. Oblíbený Julínek se svým tiskovým maskotem chce například transformovat fakultní nemocnice v akciové společnosti, což omezuje aktivní účast studentů na fungování a rozvoji těchto zdravotnicko-vzdělávacích institucí, navíc bez dostatečné záruky zachování kvality výuky.

Místo koncepčního řešení vzdělávání na principu rovného přístupu a na principu odstraňování sociálních a dalších bariér v přístupu ke vzdělávání tak vláda opět vytváří prostor pro další snižování úrovně vzdělanosti a k sociální diferenciaci.

Ostatně na podobné téma hovoří i článek Graduates in the Labour market, který vyšel v Sociologickém časopise, v čísle 6/2007. Text je zajímavý zejména ve vztahu k propagandě slibující velké příležitosti pro studenty z nižších vrstev po ještě větším zmasovění vysokéhoškolského studia zavedením školného a současně text přináší další argumenty pro postoje KSČM v této oblasti, včetně úmyslu zavést právo prvního místa pro absolventy.

Sociologové i ekonomové již dlouho a podrobně zkoumají, proč v mnoha rodinách přetrvává z generace na generaci stále stejná společenská a ekonomická úroveň navzdory existenci předpokladů pro zlepšení nebo zhoršení. Vlivy, které o tom rozhodují, se dělí na dva druhy: na nepřímé vlivy (dějí se prostřednictvím délky a kvality vzdělání, které dítě může získat) a na přímé vlivy (tedy takové, které se uplatňují při budování kariéry po ukončení studia). Dříve se věnovala pozornost především nepřímému vlivu, zjišťovalo se, kolik a jak kvalitního vzdělání se jedinci dostane v závislosti na postavení a příjmu jeho rodičů. V poslední době se však v rozvinutých zemích zvětšily nerovnosti na trhu práce a zastavil se společenský a ekonomický vzestup většiny společnosti, a to přesto, že přístup ke vzdělání se zvětšil i pro děti z nižších vrstev.

Proto se v posledním desetiletí zaměřila pozornost výzkumníků na přímý vliv sociálního původu. Výsledky těchto výzkumů jsou pozoruhodné a zpochybňují představu, že v západní společnosti je pozice ve společenské hierarchii dána schopnostmi jedince.

Ve Velké Británii zjistili, že vliv sociálního původu na třídní zařazení je stejně osudový pro lidi narozené v roce 1958 jako pro lidi narozené roku 1970. Avšak mladší skupina měla ještě

menší šanci dostat se ze sociální vrstvy, do které se narodila, dosažením vysokého vzdělání. K podobným závěrům došli i v Irsku. V roce 2005 byl zveřejněn rozsáhlý výzkum, který zjišťoval situaci mimo anglosaské země. Jako měřítko sociálního původu se bralo vzdělání rodičů, zaměstnání otce a kulturní úroveň domácnosti, která se určovala množstvím knih. Z 31 zkoumaných zemí se vliv sociálního původu rodičů zjistil ve 20, mezi něž patřil i postkomunistické země.

Zjistilo se také, že vzdělání a praxe ovlivňuje výši platu jen asi ze třiceti procent. I když se vezmou v úvahu další vlivy (věk, pohlaví, různá školení), tak stále zůstává velká část platu, o které rozhoduje sociální původ. Některé výzkumy potvrzují vliv sociálního původu nejen nepřímý (tedy přes školství), ale i přímý (tedy například přes známosti).

Je všeobecně známo, že absolutní i procentní množství absolventů VŠ ve většině zemí v posledních desetiletích velmi vzrostlo. V některých zemích vedl počet absolventů k jejich přebytku na trhu práce a rostoucímu počtu nezaměstnaných z jejich řad. V zemích, kde k této nezaměstnanosti nedošlo, byl zase pozorován jiný jev: Počet míst pro vysokoškolské se nezvýšil úměrně počtu absolventů a mnozí z nich nastoupili na místa, která byla uměle, formál-

Ten jim oplátkou slíbil všemožnou podporu. Však se jim brzy odvděčil více než štědře. V roce 2003 vyvolal pod záminkou, že Irák vlastní zbraně hromadného ničení a podporuje teroristy (nic z toho se nepodařilo věrohodně doložit) válku proti této arabské zemi a USA se tak mohli zmocnit velmi lukrativních kontraktů na těžbu ropy a obnovu infrastruktury ve zničené zemi. Zbrojařským a těžařským korporacím z USA se tak bohatě vyplatila podpora Bushovy prezidentské kampaně. Bush získal post nejmočnějšího muže USA i planety pomocí vlivu těchto korporací, nikoliv díky kvalitnímu politickému programu či vlastním schopnostem. Není ostatně žádným tajemstvím, že v dlouhé historii prezidentů USA patří k těm nejméně schopným.

Toho času předseda vlády ČR Topolánek se dostal k moci za podobných okolností. Volby v roce 2006 skončily dokonalejším patem. Levice a pravice získaly stejný počet mandátů a ODS na čele s Topolánkem dokázala sestavit vládu jen za pomoci dvou zběhů z tábora sociální demokracie. Ostatně tato strana v tom má dobrou praxi, podobně pravici přispěchala na pomoc i v roce 1996. Také dodala dva přeběhlíky. ODS se dostala k vládě díky politické korupci a díky lživým informacím, které obviňovaly ČSSD z mnoha závažných činů korupce a napojení na podsvětí. Těsně před volbami byl dokonce předseda ČSSD obviněn z pedofilie. ODS pomohla k „vítězství“ lež a napojení na mocné farmaceutické společnosti. A nejen je. Kroky této strany po volbách jdou přesně ve stopách podpory finančních společností, farmaceutických firem a nadnárodního kapitálu. Proto se tak rychle a bez široké politické shody připravuje penzij-

ní reforma, která má odčerpat nemalé prostředky ze státního důchodového systému ve prospěch soukromých finančních společností. Proto se tak náhle, bez jednání s opozicí a přes nesouhlas většiny občanů připravuje privatizace nemocnic. Nic není náhoda. Ostatně ODS velmi dobře tají jména svých sponzorů při volbách. Ale není žádným tajemstvím, že např. na ministerstvu zdravotnictví mají velký vliv lidé napojení na velké farmaceutické firmy. Rozprodej majetku v rámci tohoto rezortu (jde nejen o nemocnice, ale i jiné lukrativní objekty a pozemky často v centrech velkých měst) jdou přímo na ruku různým pochybným kupcům. Jejich zájmem je pak nikoliv starost o zabezpečení dostupné zdravotní péče občanům, ale v první řadě o svůj zisk. Přitom v civilizovaném světě stále platí, že zdravotnictví je především veřejná služba a nikoliv byznys. U nás se spíše vrací středověk – nejdřív zaplat, potom budeš ošetřen.

Jak nazvat politika, který v zahraničí dojednává velmi citlivé smlouvy, aniž by pro ně nejdříve získal doma většinovou podporu veřejnosti, týkající se navíc zajištění bezpečnosti státu? Proti umístění amerického radaru u nás je většina občanů. Vláda tento fakt trvale ignoruje, potají vyjednává smlouvy, které mají naopak posvětit umístění cizí vojenské základny na našem území. Navíc na něm nemá platit ani náš právní řád. Jak nazvat politika, který zve do země cizí vojáky a není schopen občanům věrohodně vysvětlit proč tak činí? Ostatně co čekat od člověka, který se na veřejnosti vyjadřuje jako hulvát, nechá se ve volební kampani podporovat svojí manželkou i celou rodinou, aby později vyšlo najevo, že už v té době udržoval

mimomanželský poměr? Co čekat od člověka, který v zásadních věcech lže. Takového politika v čele státu si ČR opravdu nezaslouží. Bohužel ho ale zatím (dočasně) má. Jak asi bude vypadat obraz současného českého premiéra v učebnicích dějepisu za nějakých 50 let? Nejspíše nějak takto či velmi podobně:

„V roce 2006 nastoupil do funkce předsedy vlády ing. Topolánek, po volbách, které skončily patem jen díky dvěma přeběhlým poslancům z opoziční ČSSD sestavil vládu, vlastní manželku podváděl se stranicou kolegyní, proslul vulgární mluvou na veřejnosti a pozval do země přes odpor podstatné většiny občanů cizí vojáky. Ostatně i čestný předseda ODS mu dal přezdívku „falešný a prázdný“. Na veřejnosti se projevoval např. vyplazováním jazyka, vulgárními gesty či kopáním do aut. Za jeho vlády byla zavedena opatření, která snížila životní úroveň většiny lidí např. nově zavedeny poplatky ve zdravotnických zařízeních, úprava daňového systému ve prospěch nejbohatších vrstev, trvale se zvyšovaly ceny a zhoršilo postavení zejména rodin s dětmi a důchodců. Jeho vláda měla nejnižší důvěru veřejnosti ze všech vlád, které se vystřídalily u nás od roku 1918!“ (skutečně objektivní historik to jinak ani napsat nemůže)

Možná zbývá dodat, že v zahraniční politice se zachoval jako vlastizrádce a pohunek nejméně vzdělaného a schopného prezidenta USA v jejich celé historii. Jak dlouho se vlastně politik tohoto ražení může udržet u moci?

Miroslav Pořízek

munistickou stranu Čech a Moravy, pokusů o kriminalizaci komunistických symbolů, jako je srp a kladivo či rudá hvězda i brutálních útoků na komunistické představitele. S komunisty se jim však přesto skoncovat nepodařilo!

Soudružky a soudruzi, jsme

si vědomi vážnosti dnešní situace a jsme zároveň přesvědčeni, že je možné negativní vývoj zvrátit. Plně stojíme na straně obyčejných lidí, proti současné vládě i proti všem silám, které za ní stojí. Stavíme se za protestní aktivity proti protilidové politice vlády, jako jsou petice, mítinky,

demonstrace a stávky. Jsme toho názoru, že vládu, stejně jako systém, který reprezentuje, můžeme porazit. Lidé si zasluhují důstojný život, ne živoření! Socialismus je proto naším programem!

PIETNÍ SHROMÁŽDĚNÍ 25. ÚNORA 2008 V PRAZE NA OLŠANECH

V pondělí 25. února 2008 se na pražských Olšanských hřbitvech uskutečnilo u příležitosti 60. výročí dočasného vítězství československého pracujícího lidu nad buržoazií a reakcí pietní shromáždění u hrobu Klementa Gottwalda a dalších představitelů československého komunistického hnutí.

Ke stovece shromážděných, mezi kterými byli i mladí členové KSČM a KSM s prapory s Leninem a Gottwaldem, promluvila předsedkyně Pražské rady KSČM soudružka Marta Semelová a poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR soudruh Václav Exner, který ve svém projevu připomněl historii slavných únorových dnů roku 1948.

Památku nejvýznamnějšího vůdce československého komunistického hnutí soudruha Klementa Gottwalda (1896 - 1953), který stál v čele KSČ v letech 1929 - 1953, si připomínáme i proto, že 14. března tohoto roku uplyne 55 let od jeho smrti.

Leopold Vejr

(Z internetových stránek <http://www.unor1948.ic.cz>)

KLVAŇA OPĚT NEUSPĚL

Také v tzv. Bílém domě v Brně dopadl Klvaňův tým nepříliš přesvědčivě, ač se snažil, co mohl. Střetl se totiž s názory občanských hnutí Ne základnám a Komunistického svazu mládeže. Hájí systém obrany státu, který ve jménu obrany a svého blaha a své obrany státu, který ve jménu svého blaha a své ochrany napadl nejvíce suverénních zemí na světě. Na příliš mnoho otázek z publika neměl vládní zmocněnec odpověď, nebo je označil za propagandu odpůrců radaru US Army v ČR. Hodně informací, kolujících k němu na internetu, je prý nepravdivých a protiamerických.

Klvaňa informoval účastníky besedy, že když vypálí "teroristé" z některé jihoasijské země raketu středního doletu na Evropu nebo USA, nejprve ji zjistí radary v této oblasti na souši, na lodích i na satelitech a navedou na ni vzdálený radar v českých Brdech pro sledování rakety po celou dobu její střední dráhy letu, pro propočítání a navedení na ni dvacetí antiraket

z polského pobřeží. Úspěšnost, že antirakety zasáhnou rakety letící rychlostí sedm až deset kilometrů za sekundu na USA nebo Evropu, je prý v průměru sedmdesátiprocentní. "Radar v Brdech nebudou oči systému. Toto je stífelecký radar" Hlídat a obsluhovat jej bude vedle personálu 150 amerických vojáků," prohlásil Klvaňa.

Jeden z účastníků besedy v publiku poznamenal: "Radar je pro mě nový Mnichov."

Tato výstižná zpráva z této akce vládního zmocněnce se objevila v Háló novinách v sobotu 16. února, celá tato přednáška, kam dorazili převážně a pouze skalní odpůrci výstavby americké vojenské základny v ČR byla hlavně mediální a politickou akcí, na které pro nás bylo zásadní získání informací z lidí, jako pan Klvaňa, kteří nám předvedli plejádu celkem nenuceně a "racionálně" povídaných "faktů" plných nenávisných výpadů vůči celému arabskému světu, strašením Ruskem "které nás prý považuje za nepřítele", z Putina byl udělán prakticky Hitler se světovládnými ambicemi, strašení jakýmisi imaginárními severokorejskými jadernými experty, kteří prý působí v Íránu, Pakistánu a střední Asii-jó holt Svět je plnej severokorejských jaderných expertů...s jediným bych snad souhlasil, totiž s konstatováním Klvani že "novinám se nedá věřit a jsou plné nesmyslů" Zkrátka nás zcela jasně ujistil o "mírových" záměrech "lidí", které zastupuje hned na začátku.

Za redakci měsíčníku Komunistického svazu mládeže Mladá Pravda zde vystoupil soudruh David Pazdera:

"Můžu se zeptat, kdo financuje tuto vaši jednostrannou

proradarovou kampaň - je placena z daní občanů, kteří v drtivé většině s cizí vojenskou základnou nesouhlasí? Provádí tuto kampaň marketingová společnost AMI Communications, prokazatelně provázaná s největším výrobcem zbraní na světě, společností Lockheed Martin? Tedy naši lidé platí zbrojařskému průmyslu reklamu pro jeho výrobek? A na závěr pro vtípek "Mohli byste mi říci některá jména severokorejských jaderných vědců?"

Milí vládní zmocněnci byli asi tak překvapeni (nebo nevim, my jsme překvapeni) jejich otevřenou, až nestydatě, odpovědí. Tím že bez problémů potvrdili to, že kampaň byla rozjeta AMI Communications, žádným způsobem nevyvrátili její propojení na největší zbrojní průmysl, a musím dodat, že tentokrát odpovídaly velmi rozpačitě, a hlavně bezostyšně uvedly že "ano tato kampaň pro radar je placena z peněz daňových poplatníků - tedy, že si tady společnost pro výrobu zbraní dělá reklamu na jeden ze svých výrobků za naše peníze a podomního prodejce jí dělá panák, který je tímto pověřen "českou" vládou, a ještě je

tak drzý, že tohle klidně potvrdí (pozn. do záznamu, který jsme na akci pořídili) pár mladým komunistům, nebo tak neskutečně hloupý, že si neuvědomuje důležitost této informace...asi k tomu dáme anketu:-)

Soudruh Aleš Fiala z ostravského klubu KSM se ještě jízlivě zeptal Klvani co se stane s antiraketou, pokud nezasáhne nepřátelský cíl, jestli náhodou nemůže spadnout na civilní oblasti?

Byl opravdu velmi "přesvědčivě" přesvědčen o tom,

že raketa má autodestrukcí.

Musíme zcela popravdě říci, že na argumentaci pro radar jsme vzhledem k argumentům "proradaristů" skutečně přebogatě připraveni. Obáváme se ovšem umělého ohlasu proradarové kampaně v médiích, kam už přístup mít nebudeme, maximálně tak jako jacysí "skiheadi v rudém" o kterých se jen opovržitě a zcela lživě hovoří, jako třeba v posledním pořadu "České" televize "Ta naše povaha česká", kde o nás mimo jiných lhal známý sprosták a

vandal ořezávající flexkou hroby osvoboditelů od nacismu, jinak místostarosta za ODS René Pelán, kdy jsme se narodil od neonacistů, kteří zde s kuratelou opzičníků a disidentů měly reklamu na své poslední největší akce, nesměly na obrazovce ani objevit. Možná by diváci pak nestrávili srovnání nás s lidmi, kteří vypadají jako parodie (více oholená) na současného kalifornského guvernéra.

SKG

TOPOLÁNEK: BUSHŮV POHUNEK

Oba mají mnoho společného. Zastávají nyní ve svých zemích nejvyšší politické funkce. Oba zároveň vždy měli a stále mají poměrně malou důvěru veřejnosti ve své vlasti směrem k prosazovaným programovým prioritám, ať již v domácí či zahraniční politice. Oba spojuje i to, že se před několika málo dny setkali při jednání na nejvyšší úrovni o důležitých záležitostech týkajících se vízové povinnosti českých občanů při cestování do USA a také umístění americké vojenské radarové základny na území České republiky.

Bush i Topolánek toho mají společného ještě více, zejména nelze opomenout způsob, kterým se oba dva dostali ke svým funkcím. Když byl Bush zvolen v roce 2000 do funkce prezidenta, provázely volby velké nejasnosti ohledně hlasování. Výsledek byl dlouho velmi vyrovnaný a v konečném účtování šlo o každý hlas. Nakonec musel rozhodnout

až soud za velmi podivných okolností. Není přitom tajemstvím, že Bushovi výrazně pomohly americké zbrojařské a těžažské firmy, které patřily ke štědrým dárcům v jeho finančně velmi nákladné volební kampani.